

Geachte mijnheer Kleen,

Onze dochter van bijna 20 jaar, studeert theologie aan de universiteit te Leiden. Een docent van haar is eens bij ons in de kerk geweest. Er werd toen een preek van Hellenbroek gelezen. Tekst: “Die gezond zijn hebben de Medicijnmeester niet van node, maar die ziek zijn.”

Het kwam zo: mijn dochter zei dat er rond de duizend mensen in onze kerk komen. Hij was geheel verbaasd en zei: “Dat zou ik wel eens willen zien.” Afsproken werd dat hij op een bepaalde datum een dienst bij ons zou meemaken. Zijn vader was atheïst en zijn moeder zgn. licht, of heel licht hervormd. De docent gelooft echter wel dat God bestaat (klinkt misschien wat cru, maar ik bedoel het niet oneerbiedig).

Hij zou zo graag bij een kerkgemeenschap horen, maar weet niet waar hij heen zou moeten. De dienst in onze kerk heeft hem erg aangesproken. Voordat hij kwam, heeft hij het ontstaan van de Ger. Gem. in Ned. en dergelijke kerken, meen ik, uitgepluisd. Op een gegeven moment – en dat was al snel – wist hij alles, alleen vroeg hij zich nog af wie ds. Stam geweest moest zijn en nog een andere dominee, wiens naam mij ontgaan is. Ik zei al dat de dienst hem nogal aansprak; tijdens het zingen was hij tot tranen toe geroerd en de preek en het gebed heeft hij zo goed mogelijk gevolgd; veel zal hem niet ontgaan zijn. Na de dienst vroeg mijn dochter of hij meeding om bij ons koffie te drinken. Hij durfde dat echter niet, dus hield hij vlakbij de kerk met m'n dochter een poos “preekbespreking”. Het gevolg was dat hij alles over Hellenbroek ging uitzoeken, en dat ging ook niet in een traag tempo.

Hij had ook al eens over J. Edwards gelezen en vertelde daarover op college, met veel respect overigens. Mijn dochter gaf hem, toen ze hem weer eens op college ontmoette het boek van J. Edwards te leen, getiteld: “De vreselijke staat van een natuurlijk mens”. Een aangrijpend boek. Hij zei eens tegen m'n dochter: “Ik voel dat God mij overal ziet en alles van me weet” (ongeveer deze woorden).

Nu kwam mijn dochter vanavond met deze vraag van bovengenoemde docent, namelijk: **“Hoe weten jullie nu dat wat jullie belijden, werkelijk de waarheid is?”**

Ik dacht ineens aan u. Misschien zou u deze vraag willen beantwoorden. Ik weet er wel een en ander over te zeggen, maar het lijkt me jou veel beter toevertrouwd, of doet u dat liever niet? Dan eerlijk zeggen, hoor.

Met een hart. groet,
N. H.

Geachte mevrouw N.H.,

Hartelijk dank voor uw briefje. Ik citeer hier nogmaals uw gestelde vraag.

Nu kwam mijn dochter vanavond met deze vraag van bovengenoemde docent, namelijk:

“Hoe weten jullie nu dat wat jullie belijden, werkelijk de waarheid is?”

In de vraag ligt eigenlijk al het antwoord. In deze vraag liggen namelijk deze volgende woorden : ‘*dat wat jullie belijden*’.

Om te weten wat wij belijden, en de Kerke Gods haar zaligmakende geloof belijdt, staat met name opgetekend in bijv. de apostolische geloofsbelijdenis. De zgn. twaalf artikelen des geloofs. Daarnaast kennen wij de geloofsbelijdenis van Nicea, en de geloofsbelijdenis van Athanasius. Daarnaast kennen wij de Augsburger confessie, een zeer zuivere reformatorische geloofsbelijdenis, opgesteld door Philippus Melanchton en Maarten Luther. Dan kennen wij natuurlijk onze Heidelberger Catechismus, en de Dordtse Leerredenen. Lees o.a. ook hier verder, over hoe deze belijdenissen tot stand zijn gekomen :

<http://www.dewoesteweg.nl/belijdenisgeschriften/>

<http://www.dewoesteweg.nl/belijdenisgeschriften/dordtse-leerredenen/>

Wanneer men zich hier een beetje in verdiept heeft, dan zul je spoedig merken, dat telkens wanneer de kerk begon af te wijken van de zuivere leer, gegrond op de belijdenissen der kerk, dan riep de Heere godvruchtige mannen op om de leer opnieuw zuiver te gaan belijden. Dit kon je als eerste merken toen de leerdwalingen binnen de vroegchristelijke gemeenten begonnen in te sluipen. Toen gevoelden de apostelen zich geroepen om de zuivere leer van Jezus Christus en Dien gekruist, opnieuw te gaan verwoorden en te belijden. Opdat hun gestichte gemeenten zuiver zouden blijven in de leer en gepredikte waarheid. Wanneer de duivel en zijn aanhangers de zuivere belijdenissen proberen te bederven, doen zij dit meestal middels halve waarheden. Middels leringen die er heel erg op lijken, en die aantrekkelijker zijn voor het vleselijk gehoor van de hoorders. De duivel komt daarom altijd op kousenvoeten, en zal nooit op een directe manier zeggen: “zo en zo is het niet, want....” Nee, de tactiek van Satan is twijfel zaaien in de harten van de hoorders. “Is het niet dat God gezegd heeft...?” Daarom wordt de kerk door leerdwalingen nooit van buiten aangerand, maar temeer van binnen uitgehold. Waarom? Omdat velen helaas de moeite niet meer nemen, om te doen gelijk destijds de Bereers deden omtrent hetgeen Paulus hen verkondigde. Als u eens wist hoe belangrijk dat was. Mensen zijn lui, moet, zat en vet geworden, en daarmee niet meer waakzaam, maar slaperig geworden. Hierdoor zijn velen werkelijk rijp voor de slachting geworden. Maar wie ziet het, wie merkt het op, en wie draagt er smart over...?? Hetgeen we belijden moet daarom immer gefundeerd zijn op de Heilige Schriften.

Het belangrijkste en het meest onbegrijpelijke van hetgeen wij belijden is, dat de weg tot de zaligheid in en door het kruis van de Heere Jezus Christus verborgen ligt in God. Deze geestelijke verborgenheid is de Jood een ergernis en de Griek een dwaasheid.

Want, welke geleerde zal het verstaan dat juist achter de geestelijke kruisdood het leven in Christus Jezus verborgen ligt. Achter de vloek, de zegen, en achter het verlies de winst. De Jood werkt zich liever dood, en de Griek filosofeert zich liever suf, dan dat zij beiden beamen dat God niet alleen hun Schepper is, maar ook hun Rechter, Die Zijn gerechtigheid in hun beider harten eens rechtvaardig komt op te eisen. Om dit te verstaan moeten we weten hoe goed en volmaakt God ons in ons bondshoofd Adam, geschapen heeft. We moeten dan dus terug naar het paradijs op aarde, waar God in den beginne de mens schiep, naar Zijn Goddelijke Beeld. Dit was het Beeld van ware wijsheid, kennis, gerechtigheid en heiligheid.

Maar eigenlijk moeten we nog een stap terug, om te weten en te bewijzen dat God bestaat, en Wie uiteindelijk de ware God is. Deze docent merkte ook het volgende op : *“Ik voel dat God mij overal ziet en alles van me weet”*

Hoe komt het dat deze man dat weet? Vanwege zijn ingeschapen Godsbesef, en vanwege Gods heilige wet die God in de consientie van ieder mens heeft afgedrukt. De apostel Paulus merkt hier het volgende over op: *Want wanneer de heidenen, die de wet niet hebben, van nature de dingen doen, die der wet zijn, dezen, de wet niet hebbende, zijn zichzelf een wet; Als die betonen het werk der wet geschreven in hun harten, hun geweten medegetuigende, en de gedachten onder elkander hen beschuldigende, of ook ontschuldigende), Rom. 2:14-15.*

De wilde indianen in Amerika, die nog nooit van de Bijbel hadden gehoord, waren zichzelf tot een wet. Zij gevoelden vanuit hun consciëntie dat stelen, doden zonder oorzaak, echtbreken, liegen etc, slechte dingen waren. Dit vertelde hun geweten hen. Hoe kwam het dan dat zij de ware God niet kenden en daardoor niet beleden? Omdat ook hun verstand door de zondeval verduisterd was geworden. Wanneer we dan een stuk verder in de tijd gaan, en we merken bijv. op wat er begin 2009 gebeurde tijdens de noodlanding van een vliegtuig op de New York Hudsonrivier. Kijk hier

Vliegtuig maakt noodlanding op de Hudson – New York

Lees hier, wat ik daar destijds over schreef: Calvijn leert ons het volgende: “Het geweten is het innerlijke besef van Gods’ oordeel. Het is als het ware een getuige die voortdurend op je let.” Ik kijk het journaal weleens via het internet, en zag deze beelden. Waar onder andere, een geredde mannelijke passagier enigszins onthutst voor de camera vertelde wat er in het vliegtuig gebeurde na de schrikkelijke melding van de piloot, dat iedereen zich moest voorbereiden op een harde noodlanding, vanwege dat beide motoren waren uitgevallen. “Toen begon iedereen te bidden...” , zei deze man. Waarop ik dacht: “dat is toch wat, hier verkondigt een wereldling ons dat God bestaat en leeft! Want toen deze 159 mensen kennelijk ineens de dood in de ogen keken, besepte een ieder zich innerlijk ineens dat er wel degelijk een God bestond, en besepte een ieder in dat vliegtuig op dat moment ook ineens dat hij zijn Schepper en zijn Rechter moest gaan ontmoeten. Want waarom ga je anders bidden?” Bidden betekent immers bedelen, bedelen om vergeving en genade. Of al die mensen in hun leven waarlijk bidden geleerd hebben, is maar de vraag. Vele geroepen, weinig uitverkoren! Maar het bewijst toch maar weer dat God in Adam, ons allen een Wet heeft gezet. Waartoe Christus in de eeuwigheid naar voren trad, om die Wet voor Zijn verkorenen in de tijd te willen gaan vervullen. “Ik draag dien heilige Wet, die Gij den sterveling zet, in het binnenst ingewand..., Psalm 40. Weer het zoveelste bewijs jegens de mensen die niet in God noch in een hiernamaals geloven, of in het IETSISME geloven, dat er wel degelijk 'IETS' is, en dat ieder mens van welke rang, stand, orde, kleur of natie hij ook mag zijn, een innerlijk en ingeschapen Godsbesef met/in zich meedraagt.

Lees hier verder, hoe bijv. Johannes Calvijn in zijn institutie, en Thomas Watson, het bestaan van God hebben aangetoond, vanuit Zijn Woord, vanuit onze consciëntie, en vanuit de natuur. Maar ook vanuit het feit dat velen wel in duivelse machten geloven, maar niet in een Goddelijke.

Joh. Calvijn : <http://www.dewoesteweg.nl/reformatie/joh-calvijn-over-het-wezen-gods-en-zijn-wonderlijke-schepping/>

Th. Watson : <http://www.dewoesteweg.nl/wp-content/uploads/2010/02/thomas-watson-over-het-eeuwige-en-onveranderlijke-wezen-gods.pdf>

Ook Wilhelmus a Brakel heeft in zijn redelijke godsdienst, daar veel nuttige en leerzame dingen over geschreven. Wanneer je het op prijs stelt, zou ik je al deze dingen evt. kunnen mailen.

Een modern boek, over het bewijs van de Schepping en de zondvloed, is het boek van drs. B. Hobrink. Werkelijk een prachtig lezenswaardig boek, waarin Hij op een wetenschappelijke wijze aantoonde hoe de Bijbel, en de ceremoniële wetten voor het volk Israel, alle volkeren zeer ver vooruit waren, omtrent het voedsel en de bereiding daarvan, omtrent de hygiëne, en nog vele andere dingen. Hier heb je twee bladzijden uit zijn boek, waarmee hij de schepping en de zondvloed aantoonde van vanuit de Chinese taal.

en schrijven. Als we die radicalen verder ontleden tot de allereenvoudigste vormen, komen we tot verrassende resultaten. Het teken voor 'boot', bijvoorbeeld, is opgebouwd uit drie tekens: vaartuig + acht + monden (in de betekenis van 'mensen', monden die gevoed moeten worden).

舟 + 八 + 口 = 船
 vaartuig acht mond boot

Met andere woorden, toen de Chinezen voor de eerste keer het karakterteken voor 'boot' neerschreven, dachten ze aan een bekend vaartuig uit de geschiedenis, waarin acht mensen hebben gezeten: Noach met zijn vrouw en zijn drie zonen met hun vrouwen (zie Genesis 7:13). Toevallig?

Het teken voor een grote vloed ziet er zo uit:

八 + 升 + 一 = 共 + 氵 = 洪
 acht samen aarde totaal water vloed

Hierin zien we twee opvallende woorden. Allereerst het woord 'totaal', dat samengesteld is uit de woorden: acht + samen + aarde. Acht mensen op aarde vormden samen het totaal (de totale bevolking). Als het teken 'water' wordt toegevoegd, krijg je een compleet ander woord, namelijk 'vloed' (betekent ook 'uitgestrekt'). Het idee was dus: een uitgestrekte vloed is iets waarbij de totale aarde wordt bedekt met water, waarbij acht mensen overblijven.

Het teken voor 'begeren' is ook veelbetekenend:

女 + 林 = 婪
 vrouw twee bomen begeren

Toen de allereerste ontwerper van de karaktertekens iets moest verzinnen voor het woord 'begeren', koos hij het teken van een vrouw bij twee bomen (zie Genesis 3:6). Toevallig?

Een karakter met een glimlach is het teken voor 'west'.

一 + 儿 + 口 = 西
 eerste man omheining west

Waarom bestaat het teken voor 'west' uit het teken van een man in een tuin? Omdat het om een speciale man ging in een speciale tuin, die voor de Chinezen in het westen lag... de hof van Eden!

Als je bij het teken voor 'west' het teken voor 'vrouw' zet, dan krijg je het woord 'noodzakelijk' (een tweede betekenis is 'willen'). Adam in de hof in Eden, die in het westen lag, vond het noodzakelijk dat hij een vrouw kreeg (zie Genesis 2:20).

一 + 儿 + 口 = 西 + 女 = 要
 eerste man omheining west vrouw noodzakelijk

Er zijn tientallen andere voorbeelden te noemen van karaktertekens die de Chinezen aan het begin van hun bestaan hebben bedacht. Bijvoorbeeld 'Blijdschap' (= God met de eerste mens in een tuin), 'Verbieden' (God die spreekt bij twee bomen), enzovoort.^{21,22} Om zelf Chinese lettertekens te ontleden, wordt de lezer verwezen naar: www.zhongwen.com.

Het is wel zeer opmerkelijk dat de gedachtewereld van de allereerste Chinezen op deze manier is verwerkt in hun karaktertekens. Zeer opmerkelijk dat het verhaal van Noach zelfs is terug te vinden in het verre China. Hoe zou dat ooit kunnen, als er nooit een wereldwijde zondvloed is geweest en de Chinezen niet in historische tijd van Noach afstamden?

Nu weer even terugkomend op hetgeen wij belijden. Ik schreef u over dat God de mens had geschapen naar Zijn Beeld. Dat is het Beeld van Christus, want Hij is het Afschijnsel Zijner heerlijkheid, en het uitgedrukte Beeld Zijner zelfstandigheid, en alle dingen draagt door het woord Zijner kracht, nadat Hij de reinigmaking onzer zonden door Zichzelf te weeg gebracht heeft, is gezeten aan de rechter hand der Majesteit in de hoogste hemelen, Hebr. 1:3.

1. God heeft de mens in het paradijs een Wet gezet. Naar buiten toe, was dit de boom der kennis, des goeds en des kwaads. Maar ook innerlijk, lees Psalm 40. "IK (= Christus) draag dien heilige Wet, dien Gij den sterveling zet....etc." God had de mens dus een Wet gezet. Hoe dan?? God had Zijn schepsel, de mens welke de kroon op Zijn schepping was, geschapen naar Zijn Beeld, in kennis, gerechtigheid en heiligheid. Dit beeld drukte in die mens innerlijk af, wie God was. Hoe heilig Hij was etc. Later is men dit ook wel het ingeschapen Godsbesef gaan noemen. Dat dit bestaat, heeft de geschiedenis van de mensheid wel degelijk bewezen. Ieder volk vereerde zijn eigen Godetc. Maar wie die ware God nu was, wist niemand meer, vanwege zijn verduisterd verstand door de val der zonde. Dus voor die zondeval was die mens dus gesteld in een bepaalde betrekking tot die ingeschapen Wet. Hij was innerlijk getrouwd met die Wet, welke hij volmaakt kon houden én onderhouden. Daardoor gaf die Wet die mens ook een recht op het eeuwige leven. Het gebod van Zijn Schepper was hem ten leven, Rom. 7:10a. Want de Wet pleitte die mens vrij voor God. De mens had dus een recht op die Wet, maar God krachtens Zijn Wet ook op Zijn schepsel. Die Wet was een afspiegeling van het Recht van God, in de mens. God had dus krachtens Zijn schepping een volkomen Recht op zijn mens/schepsel.

2. Toen kwam de zondeval. De mens verloor hiermee al zijn rechten op Gods' heilige wet, want hij had het verbond der werken verbroken én geschonden. Maar God had krachtens Zijn ingeschapen Wet en/of gestelde gebod, nog wel een recht op die mens, waar later Paulus over schreef : "Vervloekt is een iegelijk die niet blijft in al hetgeen geschreven staat in het boek der Wet....etc." De mens was dus verdoemelijk voor God geworden. De mens was hiermee de vader der leugenen toegevallen.

3. Maar God wilde Zijn schepsel terug, en ging het meteen zoeken. Maar Gods heilige deugden begonnen elkaar tegen te spreken, met alle verschuldigde eerbied gesproken!! Gods barmhartigheid zei : "Ik wil en zoek weer gemeenschap met Mijn schepsel, maar Gods rechtvaardigheid zei : "Er moet eerst betaald worden...!!" En nu is God niet als wij veranderlijke mensen, van ja en nee, maar juist van ja en amen. God kon dus Zichzelf niet verloochenen, en richtte meteen een nieuw verbond op met Adam, en stelde in dit verbond een eeuwige vijandschap tussen het Vrouwenzaad (Christus) en het slangenzaad. Dit nieuwe verbond heet dus het verbond der genade, hetgeen later nogmaals aan Noach en Abraham bevestigd is geworden.

4. Christus komt in de volheid des tijds, om voldoening te doen aan dit verbond, want er moest betaald worden. Hij werd geboren uit een maagd, en is geworden onder de Wet(Gal. 4:4-5). Hij heeft die Wet volkomen vervuld en onderhouden, krachtens Zijn gehoorzaamheid, want niemand kon Hem overtuigen van enige zonde of ongerechtigheid, Joh. 8:46. Hij werd dus die vervulde Wet Gods voor Zijn volk, waardoor Zijn volk weer een vrije toegang had tot Zijn Vader.

5. Maar deze volbrenging der Wet, op grond van Zijn gestorte bloed moest in de tijd, nog wel toegepast worden, aan de harten van Zijn keurlingen. En hoe gaat dit toepassen nu in zijn werk.....??

6. Wel, de mens ligt volkomen weerloos in de klauwen van satan. ‘Wat zijn dan die klauwen waarmee hij die mens vasthoudt, zult u misschien zeggen?’ Dat is de zondemacht waarin die mens zelf is gevallen, waarmee die mens een slaaf is geworden van zijn vader van nature, de duivel. Kijk, en nu moet u dat als volgt zien, om het een beetje begrijpelijk te houden. Toen de Heere, Zijn volk Israel ging verlossen uit de handen van Farao en zijn drijvers, deed hij dit met plagen die over gans Egypteland kwamen. God voerde dus een strijd tegen/met Farao én Egypteland, waarin zijn volk als dienstslaaf verkeerde. Deze strijd was dus niet met Israel, en ook niet tegen Israel, eerder het tegendeel. Maar het ging er ook niet buitenom, want zij waren daar woonachtig. En zo heeft den Heere, na die negende plaag een middel/weg tot verlossing aangewezen, aangaande die tiende dodelijke plaag die over gans Egypteland zou gaan komen, middels het ingestelde Pascha. Er moest een lam geslacht worden, en bloed worden gestreken.... etc. Lees ook wat de Apostel 1 Korinthe 5:7b (met kanttekening) hierover schrijft, “*want ook ons Pascha is voor ons geslacht, namelijk Christus*”. Tenslotte is Israel verlost geworden uit en van haar diensthuis, middels een weg van bloedstorting én gerechtigheid. Dit was zo naar de letterlijke zin, maar het geestelijke beeld wat hier in verborgen ligt, wees prachtig heen naar het beloofde verlossingswerk van de Messias die nog moest komen. Lees Exodus 12 eens een paar achter elkaar door.

7. En zo doet God nu precies hetzelfde, wanneer hij middels de Heilige Geest een zondaar gaat bearbeiten tot de zaligheid. Hiertoe gebruikt de Geest immer twee instrumenten, namelijk Wet en Evangelie. God voert dan een strijd tegen satan, en niet tegen of met die mens. Deze geestelijke strijd gaat echter nooit buiten die mens om, want staat er in Rom. 7, “wanneer het gebod (der Wet) is ingekomen zo is de zonden weder levend geworden. Kijk, en dat geeft zo’n ontwaakte ziel werkzaamheden aan de Troon der Genade. Die ziel is krachtens dat eerste verbroken (werk-)verbond in Adam nog immer getrouwd met haar eerste man, de Wet in Adam, die hem gedurig vervloekt en verdoemt ten dode. Hoe die ziel ooit opgenomen moet worden in dat genadeverbond, weet hij niet. Dit moet hem namelijk van God geopenbaard worden. Het enige wat die ziel geestelijk voelt is : “er moet betaald worden...., want sterven is Mijn Rechter ontmoeten, en dat gaat nooit!!” Die vloek der Wet dondert gedurig in zijn gemoed. De ziel voelt dat hij van zijn zonden af moet geraken, maar satan wenst die zondaar niet los te laten, evenmin als Farao dat volk destijds niet wilde laten gaan. Nee, zij moesten nog harder gaan werken in zijn slavendienst. Kijk, en dit geeft die inwendige geestelijke strijd, bij zo’n ontwaakte ziel. Gedurig loopt die ziel te tobben : “Hoe moet ik met God verzoend worden?” Tenslotte gaat de Vader deze ziel trekken tot Zijn heilig Recht, en leidt die ziel (in zijn gemoed/ziel) terug in Adam. God eist in dat heilig Recht Zijn beeld terug, wat die zondaar in Adam heeft verloren. (Psalm 116) De zondaar staat dan zo naakt en zwart van zonden voor God, dat hij innerlijk gewaar wordt niets meer hebbende tot betaling aangaande dat verloren Beeld én zijn gemaakte hemelhoge zondeschuld, en gaat innerlijk verloren onder die vloekis der Wet met een laatste noodschreeuw tot God, om behoudenis voor zijn arme verloren ziel. Nu heeft de Wet zijn functie als bloedwreker gedaan, maar in die nood, heeft diezelfde Wet ook nog een tuchtigende functie/werking. Deze tuchtigende werking is een heenwijzer naar Christus. Die Wet onderwijst deze zondaar in zijn bange doodsnoed, dat al hetgeen hij nu mist tot betaling voor zijn hemelhoge schuld, volkomen te vinden is in het bloed van Christus Jezus. De zondaar gaat dus met die laatste noodschreeuw, denk aan de moordenaar : “Heere, gedenk mijner...etc”,

verloren als in een punt des tijds, en valt daarna in de armen van Christus, middels Zijn zeer liefelijk tussentreden. En deze tussentreding wordt nu innerlijk toegepast middels de beloften van het Heilig Evangelie, hetgeen de Geest dan gedurig in zo'n verloren ziel instort middels de werkingen der liefde, én het zaligmakende geloof in Hem. "Heden zult gij met Mij in het Paradijs zijn...!!" (lees/denk in dit verband ook aan de heilige oorlog van John Bunyan)

"Want die gestorven is, die is gerechtvaardigd van de zonden..."(Rom. 6:7)

Hiermee heb ik geprobeerd aan te tonen dat, de weg tot het leven door de dood heen gaat. De weg tot de vrijheid, door de dienstbaarheid heengaat. De weg tot de vrijspraak, door het oordeel heengaat. De weg tot het licht, door de duisternis heengaat. De weg tot de zegen, door de vloek heengaat. De weg naar de hemel, door de hel heengaat. Er is in de Bijbel geen tekst of Schriftgedeelte dat zichzelf tegenspreekt. Telkens moest er in het OT bloed vloeien ter verzoening, en een offer tot voldoening. Dit offer moest verbrand worden door vuur, dit zag op de gramschap Gods over de bedreven zonden van de mens. Dit was ook het beeld van de ceremoniën der tabernakeldienst. Al deze ceremoniën wezen heen naar de Messias der Schriften, Die eenmaal komen zou. Alle Bijbelboeken, die in verschillende tijden geschreven waren geworden, door de inspiratie des Heiligen Geestes, getuigen van Hem, Die komen zou. En Hij is gekomen, en Hij heeft dat ene offer gebracht, Zijn bloed is gestort geworden, en Hij heeft voor Zijn volk geleden, en Hij is voor hen verbrijzeld geworden, gelijk Jesaja 53 ons heeft voorspeld. Hij is uit een maagd geboren geworden, en Hij heeft ons bedorven natuurlijke vlees aangenomen opdat Hij zou kunnen lijden, en Zijn leven af zou kunnen leggen, en Hij heeft zich onder de burgerlijke-, de ceremoniële, en onder de morele wet gesteld, Gal. 4:1-7, opdat Hij diegenen die onder de vloek der wet waren, in de volheid des tijds verlossen zou door Zijn kruisdood, en zeer wonderlijke opstanding uit de doden. Al wat over Hem geprofeteerd is geworden, is uitgekomen.

Zo had dan wel ook het eerste verbond rechten van de godsdienst, en het wereldlijk heiligdom. Want de tabernakel was toebereid, namelijk de eerste, in welken was de kandelaar, en de tafel, en de toonbroden, welke genaamd wordt het heilige; Maar achter het tweede voorhangsel was de tabernakel, genaamd het heilige der heiligen; Hebbende een gouden wierookvat, en de ark des verbonds, alom met goud overdekt, in welke was de gouden kruik, daar het Manna in was, en de staf van Aaron, die gebloeid had, en de tafelen des verbonds. En boven over deze ark waren de cherubijnen der heerlijkheid, die het verzoendeksel beschaduwden; van welke dingen wij nu van stuk tot stuk niet zullen zeggen. Deze dingen nu, aldus toebereid zijnde, zo gingen wel de priesters in den eersten tabernakel, te allen tijde, om de gods diensten te volbrengen; Maar in den tweeden tabernakel ging alleen de hogepriester, eenmaal des jaars, niet zonder bloed, hetwelk hij offerde voor zichzelf en voor des volks misdaden. Waarmede de Heilige Geest dit beduidde, dat de weg des heiligdoms nog niet openbaar gemaakt was, zolang de eerste tabernakel nog stand had; Welke was een afbeelding voor dien tegenwoordigen tijd, in welken gaven en slachtofferen geofferd werden, die dengene, die de dienst pleegde, niet konden heiligen naar het geweten; Bestaande alleen in spijsen, en dranken, en verscheidene wassingen en rechtvaardigmakingen des vleses, tot op den tijd der verbetering opgelegd. Maar Christus, de Hogepriester der toekomstige goederen, gekomen zijnde, is door den meerderen en volmaakten tabernakel, niet met handen gemaakt, dat is, niet van dit maaksel, Noch door het bloed der bokken en kalveren, maar

door Zijn eigen bloed, eenmaal ingegaan in het heiligdom, een eeuwige verlossing teweeggebracht hebbende. Want indien het bloed der stieren en bokken, en de as der jonge koe, besprengende de onreinen, hen heiligt tot de reinigheid des vleses; Hoeveel te meer zal het bloed van Christus, Die door den eeuwigen Geest Zichzelven Gode onstraffelijk opgeofferd heeft, uw geweten reinigen van dode werken, om den levende God te dienen? En daarom is Hij de Middelaar des nieuwen testaments, opdat, de dood daartussen gekomen zijnde, tot verzoening der overtredingen, die onder het eerste testament waren, degenen, die geroepen zijn, de belofenis der eeuwige erve ontvangen zouden, Hebr. 9:1-15.

Tenslotte, wanneer je nu aan een kind Gods zou vragen : *“Hoe weten jullie nu dat wat jullie belijden, werkelijk de waarheid is?”*

Dan zou hij u de strekking van deze onderstaande woorden vertellen :

Een iegelijk, die gelooft, dat Jezus is de Christus, die is uit God geboren; en een iegelijk, die liefheeft Dengene, Die geboren heeft, die heeft ook lief dengene, die uit Hem geboren is. Hieraan kennen wij, dat wij de kinderen Gods liefhebben, wanneer wij God liefhebben, en Zijn geboden bewaren. Want dit is de liefde Gods, dat wij Zijn geboden bewaren; en Zijn geboden zijn niet zwaar. Want al wat uit God geboren is, overwint de wereld; en dit is de overwinning, die de wereld overwint, namelijk ons geloof. Wie is het, die de wereld overwint, dan die gelooft, dat Jezus is de Zoon van God? Deze is het, Die gekomen is door water en bloed, namelijk Jezus, de Christus; niet door het water alleen, maar door het water en het bloed. En de Geest is het, Die getuigt, dat de Geest de waarheid is. Want Drie zijn er, Die getuigen in den hemel, de Vader, het Woord en de Heilige Geest; en deze Drie zijn Een. En drie zijn er, die getuigen op de aarde, de Geest, en het water, en het bloed; en die drie zijn tot een. Indien wij de getuigenis der mensen aannemen, de getuigenis van God is meerder; want dit is de getuigenis van God, welke Hij van Zijn Zoon getuigd heeft. Die in den Zoon van God gelooft, heeft de getuigenis in zichzelf; die God niet gelooft, heeft Hem tot een leugenaar gemaakt, dewijl hij niet geloofd heeft de getuigenis, die God getuigd heeft van Zijn Zoon. En dit is de getuigenis, namelijk dat ons God het eeuwige leven gegeven heeft; en ditzelve leven is in Zijn Zoon. Die den Zoon heeft, die heeft het leven; die den Zoon van God niet heeft, die heeft het leven niet. Deze dingen heb ik u geschreven, die gelooft in den Naam des Zoons van God; opdat gij weet, dat gij het eeuwige leven hebt, en opdat gij gelooft in den Naam des Zoons van God. En dit is de vrijmoedigheid, die wij tot Hem hebben, dat zo wij iets bidden naar Zijn wil, Hij ons verhoort. En indien wij weten, dat Hij ons verhoort, wat wij ook bidden, zo weten wij, dat wij de beden verkrijgen, die wij van Hem gebeden hebben, 1 Joh. 5:1-15.

Er valt natuurlijk nog veel meer te schrijven. Ik hoop dat uw dochter hier iets mee kan.

Hartelijke groet,

D.J. Kleen